

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE STOUTE ZEBRA

Komedie

door

Jean Bricaire & Maurice Lasaygues

Vertaling : George Couckuyt

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 1236

OPVOERING

Om dit werk te kunnen spelen, hebt u zowel de tekst nodig als de toelating tot opvoering ervan.

De toelating tot het opvoeren van de tekst wordt enkel gegeven op voorwaarde dat u ook de toelating tot het printen van de tekst bekomen hebt.

Printen van de tekst

- Toneelfonds J.Janssens bvba geeft u de toelating exemplaren te printen van het beschikbaar gestelde bestand voor gebruik door de regisseur, de spelers, het decorteam, het technisch team en de souffleur van uw toneelgroep.
- De exemplaren kunnen uitsluitend verspreid en gebruikt worden binnen de eigen toneelgroep en mogen niet aan anderen dan de hierboven opgesomde gebruikers meegedeeld of doorgestuurd worden.
- Geeft u de exemplaren of het bestand door aan derden, zonder voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J. Janssens bvba, dan zal u automatisch een tweede licentie voor het printen van de tekst aangerekend worden.
- De toelating tot het printen van exemplaren is slechts tijdelijk en geldt tot de datum van de eerste opvoering van uw productie.
- Wijzigingen in de tekst zijn slechts mogelijk na voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J.Janssens. Wijzigingen zonder dergelijke toelating vormen een inbreuk op de auteurswetgeving.

Opvoering van de tekst

- Bij het bekomen van de toelating tot het printen van de tekst, ontvangt u van Toneelfonds J. Janssens een formulier 'Aanvraag tot toelating'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) worden gezonden aan S.A.B.A.M of digitaal worden ingediend via www.sabam.be
- Het opvoeringsrecht wordt verkregen na het bekomen van de hoger omschreven toelating tot het printen van de tekst en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:
S.A.B.A.M
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
- Het werk moet worden opgevoerd in de door de auteur voorgeschreven rolbezetting.
- ***Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende tarieven voor opvoeringsrechten met 100% verhoogd.***

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

- **Vraag uw toelating tot opvoering aan voor de start van de repetities**
- **Meld tijdig alle wijzigingen in opvoerdata**
- **Betaal de opvoeringsrechten voor de première**
- **Veel plezier met dit project!**

© Toneelfonds J. Janssens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE STOUTE ZEBRA

door

Jean Bricaire & Maurice Lasaygues

1236

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

S T O U T E Z E B R A

Komedie door Jean Bricaire
en Maurice Lasaygues

Nederlandse vertaling: Georges Couckuyt

Personages.

(3 vrouwen - 3 mannen)

Christian
Sidonie
Maurice
Sabine
Gisèle
Plisson

Het OPVOERINGSRECHT wordt ver-
kregen na aankoop van minstens ZES
exemplaren bij de uitgever en betaling
van de verschuldigde auteursrechten
aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75 - 77
1040 Brussel.

Het voornaamste vertrek van een villa op het platteland.
Half fermette, half huis, gelegen aan de rand van de stad.¹
De bemeubeling is betrekkelijk heterochiet. Hier en daar bevinden zich benodigdheden van een bijenkeker, die blijkbaar dagelijks gebruikt worden. Er is ook een gang. Het geheel geeft de indruk van ongedwongenheid. Men kan aanvoelen dat er geen bijzondere aandacht is besteed aan de inrichting van de vertrekken en aan hun versiering.

Op het achterplan is er een deur die uitgeeft op de tuin. Links is er een deur die naar de badkamer leidt. Rechts op het voorplan, de deur van een kamer. Op het tweede plan is een trap- of tenminste toch enkele treden. Bij de bovenste treden is er een deur die toegang verleent tot een tweede kamer. Op het derde plan een deur naar de keuken.

Het stuk vangt aan op het einde van de voormiddag - een zonnige lentedag - en eindigt dezelfde dag bij het begin van de avond.

Eerste bedrijf.

Eerste tafereel.

(Christian bevindt zich alleen op het toneel. Hij zit in een zetel en is een kruiswoordraadsel aan het oplossen. Sidonie komt binnen. Zij schept wat orde in het vertrek, schudt de kussens op, enz...)

Sidonie : Weeral bezig met een kruiswoordraadsel? Je zal weer dood-
op zijn.

Christian: Dat ben ik al.

Sidonie : Waarmee jij je toch kunt bezighouden. Voor zo'n grote vent!
Letters plaatsen in een klein hokje. En dat zo uren aan een
Stuk. Ik moet je heus bewonderen. Dat is niets voor mij
hoor. Als ik het van de eerste keer niet vind geef ik het op.

Christian: Heb je ooit wel van z'n leven eens een kruiswoordraadsel op-
gelost?

Sidonie : Ja, mijnheer! En daar sta je van te kijken hé?

Christian: En of!

Sidonie : Maar ik ben nooit aan het einde geraakt. Als ik iets vond
horizontaal dan klopte het niet verticaal, of omgekeerd.
(Ze neuriet) Ik derangeer je toch niet?

Christian: Oh! Neen!

Sidonie : Maar ik weet wel waarom je dol bent op kruiswoordraadsels.

Christian: Ja, waarom?

Sidonie : Wijl je dat doet heb je een reden om tegen mij niet te
moeten spreken. Nietwaar misschien?

Christian: (geprikkel) Ja! 'K heb het je al duizend keer gezegd. Dit
ontspant me. En wijl ik dat doe denk ik aan ~~iets~~ anders.

Sidonie : Als we nu eens al die passies en die liefhebberijen van jou..

Christian: Liefhebber! Voila! Merci! Merci!

Sidonie : Waarom merci?

Christian: Liefhebber: Precies het woord dat ik nu al een kwartier aan
het zoeken ben. "Iemand die zich met iets bezighoudt zonder
een vakman te zijn."

Sidonie : Laat me toch even uitspreken. Wat ik je wou vragen heeft
misschien ook wel iets te zien met vakmanschap, maar enfin.
Dus, als we nu eens al die passies en liefhebberijen van jou
netjes chronologisch op een rijtje zetten, gaan vissen,
kruiswoordraadsels oplossen, de liefde bedrijven, enz..., de
hoeveelste sta ik?

Christian: De eerste, schat! Helemaal aan de kop van't peleton.....
als ik niet sta te vissen.

Sidonie : Dank je schat.
(de telefoon rinkelt)

Christian: Amaai, Wat is me dat nu weer?

Sidonie : Blijf maar zitten, ik ga zelf.
(Sidonie verdwijnt in de coulissen. We horen haar stem)

Stem van Sidonie: Hallo!...Ja, ja, ja, Mijnheer. Ja, dat is hier.
Mijnheer, wie zegt u? Ken ik niet. Hoe zeft u?
Een ogenblikje ik neem nota...Ja...Ja...Ja...Wel, wel, wel!
Met veel plezier. Mijnheer Morèse zal in de wolken zijn. Ja,
ik maak hem de boodschap over. Tot straks.

Christian: Wie was het?

Sidonie : Raad eens, schat?

Christian: Je moeder.

Sidonie : Geestig hé.

Christian: En waarom?

Sidonie : Omdat ik heel goed weet dat een telefoontje van mama je op
stang jaagt. Ik moet er dan ook geen spelletje van maken.

Christian: Wel, wie was het dan?

Sidonie : Een journalist, schat.

Christian: Een journalist?

Sidonie : Ik heb zelfs zijn naam genoteerd. Hij heet Mijnheer Berthe.

Christian: Berthe?

Sidonie : Ja, een gekke naam. Hij zei (zij leest) Mijnheer Berthe.
René, Isidore, Adolphe, Camille.

Christian: Zeg dat nog eens.

Sidonie : Berthe, René, Isidore, Adolphe, Camille.

Christian: (Pauze). B - r - i - a - c. Briac?

Die ken ik niet. En trouwens, ik zie niet in wat een jour-
nalist hier komt uitgesproken.

Sidonie : Ik wel.

Christian: Wel zeg het dan.

Sidonie : Hij komt om je te interviewen.

Christian: Om mij te interviewen? Waarover?

Sidonie : Momentje! 't Is een verrassing. Doe je ogen dicht.
(Ze gaat een tijdschrift nemen.) Niet spieken.
(Ze duwt een bladzijde van het tijdschrift onder zijn neus.)
Nu mag je kijken.

Christian: Niet mogelijk zeg!

Sidonie : Toch wel, schat. Ik hoop dat je tevreden bent.

Christian: Heb je mijn portret opgestuurd naar de club "De Franse Vis-sers?"

Sidonie : Ja, schat.

Christian: Sidonie, waarom heb je dat gedaan?

Sidonie : Om je plezier te doen.

Christian: Om me plezier te doen! Jij neemt zomaar initiatieven zonder rekening te houden met de gevolgen.

Sidonie : Ben je kwaad?

Christian: Je weet nochtans heel goed dat ik wil met rust gelaten worden.

Sidonie : Oh, ja. Wie zeg je 't? We leven hier lijk wilden in de brousse en wij zien nooit iemand.

Christian: Ja. En ik voel me heel gelukkig zo. Mijn rust gaat voor alles en door die foto van jou is er veel kans dat ik er een kruisje moet over maken. Het bewijs is er al. Die foto is er de oorzaak van dat die jounalist me komt lastig vallen. Welnu, hij kan m'n botten kussen. Ik wil niemand zien! Goed begrepen?

Sidonie : Maar hij komt. Hij is trouwens al op weg. Hij heeft getelefo-neerd vanuit een kafeetje om te weten of je thuis bent.

Christian: Wel, als hij komt zeg hem dan dat hij mijn...

Zeg hem om het even wat, dat ik weg ben, dat ik ben...

Sidonie : Enfin, Christian! Je zou verdorie gaan denken dat we een dra-ma gaan beleven omdat er een heer met jou een beetje komt praten over visvangst. Trouwens, het is jouw schuld.

Christian: Hoezo, Mijn schuld?

Sidonie : Dit fotoapparaat het ik toch van jou gekregen voor mijn ver-jaardag.

Christian: Maar ik heb je toch niet gevraagd foto's op te zenden naar de pers.

Sidonie : 't Spreken niet waard. Twee kleine fotootjes.

Christian: Hoezo? Twee? Heb je er nog een opgezonden?

Sidonie : Ja. En schei uit met pruttelen anders vertel ik niets meer.

Christian: Sidonie, naar wie heb je die andere foto gezonden?

Sidonie : Naar de sociëteit " De verenigde Hengelaars."

(Christian gaat neerzitten, uitgeput.) Je weet wel, het is die tegenlichtopname. Die het niet weet zou denken dat het 's nachts genomen werd.

Christian: Die waar je niets opziet. Helemaal zwart?

Sidonie : Ja, ik vind die verbazend mooi.

Christian: (gerustgesteld) En dat is alles? Zweer je mij dat het alles is?

Sidonie : Ik zweer het je, Christian.

(Er wordt gebeld)

Daar is hij. Wil ik hem zeggen dat je ziek bent, dat hij je botten kan....

Christian: Neen, laat hem maar binnen. Ga opendoen. (Ze gaat weg, opent)
Ik zal tenminste weten waar de koe gebonden is.
(Christian verlaat de kamer om een jas aan te trekken)

Tweede tafereel.

De man : Bonjour, madame.

Sidonie : Mijnheer Briac?

De man : Ja, Madame.

Sidonie : Komt u binnen, Mijnheer. Mijnheer Morèse komt dadelijk.

De man : Merci, Madame.

Sidonie : U bent journalist nietwaar?

De man : ja, madame.

Sidonie : Stel u voor dat mijnheer Morèse u niet wou ontvangen toen ik hem zei dat u hem kwam interviewen.

De man : 't Is nochtans zo.

Sidonie : Gaat u zitten.

De man : Merci madame. (Hij staat opnieuw op) U bent Madame Morèse veronderstel ik?

Sidonie : Nog niet, nog niet. Maar binnenkort hoop ik.

De man : Dat is mijn oprechte wens, madame. Een mooie vrouw mag men nooit laten wachten.....

Sidonie : Dat is ook mijn gedacht. Maar het enige wat mijnheer interesseert is te kunnen gaan vissen. Hij zegt altijd: " De mannen zijn lijk de vissen. Als je ze aan de haak slaat raak je ze makkelijk kwijt." (Ze lachen. Christian komt binnen. De twee mannen kijken elkaar aan.)

Maurice : Mijnheer Christian Morèse?

Christian : Dat ben ik, mijnheer. Sidonie, wil je ons even alleen laten?

Sidonie : Ah.....Ik was net van plan.....(Christian doet teken dat ze moet vertrekken.) Bon, bon, ik ga al.....(Ze gaat weg)

Derde tafereel.

Christian: Mijnheer Briac?

Maurice : Pardon?

Christian: U bent wel degelijk mijnheer Briac?

Maurice : Ja, waarom? En u, u bent wel degelijk mijnheer Morèse?

Christian: Ja. We zijn dan de heren Briac en Morèse. Dat is simpel
lijk twee en twee is vier.

Maurice : (Die hem recht in de ogen kijkt) Beste mijnheer, dat is niet
zo simpel met die moderne wiskunde, vandaag de dag.
"Allen voor één, één voor allen! En steeds bereid!"

Christian: Pardon?

Maurice : Zegt u dat iets?

(Hij gaat naar Christian toe. Christian zet een stap achter-
uit.)

Christian: Voelt u zich niet goed, mijnheer?

Maurice : Zeer goed. En u, mijnheer Morèse?

Christian: Ja...Maar! Wat verlangt u eigenlijk van mij?

Maurice : Het is...

Christian: Maar waarom staat u me zo aan te kijken?

Maurice : Neem het me niet kwalijk. Ik zal u direct zeggen waarom. Toen
ik die foto zag kreeg ik een schok. En toen nog een toen ik
hier binnen kwam, want u lijkt als twee druppels water op
een van mijn vrienden die ik jammer genoeg heb verloren. Het
is sterker dan mezelf. Ik kan er niets aan doen dat er zoveel
herinneringen weer opduiken. U begrijpt, nietwaar?

Christian: Ja, ja, zeker.

Maurice : En mijn mooiste herinneringen zijn die aan mijn kinderjaren
toen ik nog met hem ging vissen. Uren zijn we er samen op
uitgetrokken. We deelden dezelfde passie en 't is trouwens
die passie die zijn ondergang heeft betekend.

Christian: Is hij verdronken?

Maurice : Hoe hebt u het geraden?

Christian: U zegt met dat hij dood is en dat het zijn passie voor de
visvangst is die zijn ondergang heeft betekend. Ik heb er
uit afgeleid dat hij verdronken is.

Maurice : Inderdaad.....enfin, dat was toch de conclusie van het onder-
zoek.

Christian: Kon hij niet zwemmen?

Maurice : Neen, arme Fernand.

Christian: Pardon?

Maurice : Hij heette Fernand, Fernand Delisle. Hij kon, net als u, de
wenkbrauwen fronsen terwijl hij sprak, als hij gecontrarieerd
was of als hij zich zorgen maakte.

Christian: Maar ik verzeker u dat ik helemaal geen zorgen maak.

Maurice : Vreemd, u lijkt op hem gelijk twee druppels water.

Christian: Denkt u niet dat u overdrijft, mijnheer? U komt hier zomaar binnenvallen, u komt voor de dag met een boel raadsels, u kijkt me voortdurend aan, en u denkt dat u te doen hebt met een zogenaamde jeugdvriend die in geheimzinnige omstandigheden verdwenen is. Maar enfin, wat verlangt u feitelijk van mij, Mijnheer? Hoe heet u ook weer?

Maurice : Maurice Bélard.

Christian: Maurice Bélard...

Maurice : Zegt die naam u niets?

Christian: Neen, maar het is niet die naam die u opgaf toen u binnenkwam.

Maurice : Oh! Briac! Dat is één van mijn vrienden. Hij is de hoofdredacteur van het blad "De lustige visser." Ik had zijn naam gebruikt om hier binnen te geraken. Exuseer me.

Christian: En waarom?

Maurice : Ik had gehoopt een vriend te vinden en als ik mijn echte naam had gezegd bleef de deur misschien dicht. Maar die list van mij is dan blijkbaar toch boter aan de galg vermits u die vriend niet bent. Ik ga dan ook maar liever weg zonder hem te hebben ontmoet, want stel u voor dat hij had geweigerd me te herkennen.....

Christian: Acht u hem werkelijk daartoe in staat?

Maurice : Neen, en tot vandaag zou ik hierover zelfs mijn hand in't vuur gestoken hebben.

Christian: Zou het u dan heus zoveel plezier gedaan hebben hem weer te zien, die Fernand?

Maurice : Wat een vraag! Het was een ~~echte~~ vriend, aan wie men alles mag vertellen en die u ook alles vertelt. Die vriend die men alles vergeeft, die u in vertrouwen neemt.

"Allen voor één, en...

Christian: één voor allen! en steeds bereid!"

Maurice : Fernand!

Christian: Maurice! ach! Gemene sadist. Je mag er prat op gaan me zo op de rooster te leggen en laten afzien. En als ik nu eens niet had toegegeven?

Maurice : Ik wist dat jij het was. Ik was er zeker van zodra ik je zag binnenkomen.

Christian: Alleen de vriendschap kan zo'n zekerheid geven.

Maurice : Maar jij. Heb jij me direct herkend?

Christian: Ik heb een moment getwijfeld. Ik wil je niet kwetsen hoor, maar in die tien jaar zijn er toch heel wat rimpels bijge-

Christian: komen.

Maurice : Al tien jaar.

Christian: En ik? Ben ik niet te veel veranderd?

Maurice : Jij, je moet me eens het recept geven, want je bent nog geen zier veranderd.

Christian: Sakkerse Maurice.

Maurice : Sakkerse Fernand.

(Ze werpen zich in elkaars armen.)

Vierde tafereel.

(Sidonie komt binnen en ziet de twee mannen elkaar omhelsen.)

Christian: Sidonie, kom eens hier, schat. Dat is Maurice, mijn beste jeugdvriend. Maurice, dit is Sidonie.

Maurice : Madame, het is mij een waar genoegen...

Sidonie : Mijnheer, al het genoegen is voor mij. Ik zie dat uw bezoek mijn echtgenoot veel plezier doet. Maar...daarstraks schenen jullie elkaar niet te kennen.

Christian: Och, Maurice en ik hadden het op een akkoordje gegooid. Iedere keer dat we elkaar weerzien, bakken we elkaar een poets. En de eerste die door de mand valt is verloren.

Sidonie : Ach. Ik snap het. En wie heeft er dit keer gewonnen?

Maurice : De toekomst zal het uitwijzen. Maar ik heb sterk de indruk dat ik het ben.

Sidonie : 't Is vreemd, Mijnheer Briac...

Maurice : Ach ja, ik vergat u te zeggen dat ik feitelijk Maurice B elard heet. "Briac, journalist", dat maakte deel uit van onze poets.

Sidonie : (Bekijkt hem van kop tot teen) Vreemd! Dat gezicht zegt me iets. Ik heb de indruk dat ik u al eerder heb gezien. Was u soms niet op het laatste banket van "De verenigde Hengelaars?"

Maurice : Ach, neen Madame. Alhoewel ik ook een verwoed visser ben.

Sidonie : Toch, toch. Hoe meer ik u bekijk, hoe meer ik er zeker van ben dat ik u al eerder heb ontmoet. Weet u, 't schijnt dat wij allemaal een dubbelganger hebben.

Maurice : Ja, 't schijnt.

Sidonie : 't Kan met niet schelen maar ik zou wel graag mijn dubbelgangerin kennen.

Christian: Jouw dubbelgangster, bedoel je.

Sidonie : Ik heb het over de mijne, schat.

Christian: Kom, kom. Men zegt niet mijn dubbelgangerin, maar mijn dubbel-

Christian: gangster. Draai het een keer lijk je wil.

Sidonie : Draai en keer het lijk je wil, maar ik heb altijd gedacht dat het vrouwelijk van dubbelganger, dubbelgangerin is, zoals graaf - gravin, koning - koningin, boer - boerin.

Christian: Er zijn ook grammaticale uitzonderingen schat.

Sidonie : Goed, goed. Wel dan zou ik graag kennis maken met mijn grammaticale uitzondering.

Christian: Ik denk dat je lang zou mogen zoeken, lieve. Er bestaan er geen twee zoals jij.

Sidonie : Dank je schattebout. Je bent een engel. (Tot Maurice)
Christian is een echte kluizenaar. Hij wil niemand zien. Maar gaat u zitten, Mijnheer B elard.

Christian: Sidonie schat, Maurice is scheel van de dorst. Breng ons iets te drinken.

Sidonie : Ik snap het al. Jullie willen alleen blijven. Jullie hebben elkaar wel een hele boel dingen te vertellen. En 't zou me geen zier verwonderen dat er in jullie souvenirs wel meer dan een rokske zou wapperen. Oh! Oh! Geen protest a.u.b.

Maurice : (die lacht) Sakkerse Fernand.

Sidonie : Waarom noemt u hem Fernand?

Maurice : Ik? Heb ik gezegd Fernand?

Sidonie : Ja zeker. Nietwaar Christian?

Christian: Ja. Het was het troetelnaampje als ik nog klein was. Het is het verkleinwoord van Christian.

Maurice : Ja, dat is het. We noemden hem Fernand.

Sidonie : Toen ik klein was noemde men mij Lokske. Dat kwam door al die lange blonde haarlokken die tot hier kwamen. Ik was om van te snoepen, Maurice...Staat u me toe dat ik u Maurice noem?

Maurice : Ik wou het u net vragen.

Christian: (overstelt) Sidonie, ik heb je een drink gevraagd.

Sidonie : Ik weet het, ik weet het, Christian. Wat is het voor u Maurice?

Christian: Kies jij maar.

Sidonie : Ik heb een idee.

Christian: Niet waar zeker!

Sidonie : Och, kom...Ik wou Maurice juist voorstellen met ons te dineren maar aangezien je niet wil...

Christian: Je hebt gelijk, het is een goed idee.

Sidonie : Och, zie je wel.

Christian: En wat zg jij ervan? Maurice?

Maurice : Wel euh...Met veel plezier, als ik jullie niet stoort.

Sidonie : We gingen net aan tafel, dus, er valt te eten wat de pot lapt.

Christian: Schaft! Wat de pot schaft!

Sidonie : Lapt of schaft, (tot Maurice) mij om 't even. Ik ben danig gelukkig dat Maurice een oude vriend heeft weer gevonden.

Christian: Als je verzot bent op een speciale keuken die nu eens anders is dan anders, wel dan loont het de moeite die van Sidonei te leren kennen.

Sidonie : Oh, je moet nu ook niet overdrijven, schat. Je bent al te inschikkelijk. Ik zal proberen mezelf te overtreffen...omwille van je vriend.

Christian: Maat dat kan niet, schat. De keuken van jou is al een Himalaya

Sidonie : Wat bedoel je daarmee?

Christian: Ik bedoel, doe zoals voor ons beidjes, wat de pot schaft. Ga nu maar, mijn maag begint te rammelen.

Sidonie : (tot Maurice) Ze rammelt altijd. Verleden week, toen mama hier was...

Christin : Neen, alsjeblief schat, niet te Mamaën.

Sidonie : Ach kom. Niet te Mamaën. Goed, goed...Fernand.

(Ze gaat weg)

Vijde tafereel.

Christian: Tegen dat haar diner klaar is hebben we nog een zee van tijd.

Maurice : (lachend) Zij is charmant.

Christian: maar vermoeiend.

Maurice : Best dat we nog af en toe eens kunnen gaan vissen.

Christian: Maar zij die niet gaan vissen, wat doen die dan?

Maurice : Lees je dan geen kranten? Ze maken hun vrouw van kant. Ach, Fernand. Wat doet het deugd mekaar weer te vinden. Maar ik voel dat je niet even gelukkig bent als ik.

Christian: Wat haal je nu in't hoofd? Laat me toch eerst een beetje op mijn positieven komen...na al die emoties...Ik heb dikwijls aan jou gedacht, weet je. Je bent de enige vriend geweest om wiens verlies ik heb geleden.

Maurice : 't is misschien daardoor dat ik je zo moeilijk heb weergevonden. Sedert ik die foto heb gezien was er geen houden meer aan.

Christian: En je hebt het risico genomen daarvoor vijfhonderd kilometer af te leggen.

Maurice : 't Was toch de moeite, Cheerio...en nu luister ik. Je bent me toch enige uitleg verschuldigd.

Christian: Je zal ontgoocheld zijn. Er is geen mysterie mee gemoeid. Ik heb enkel mijn leven willen herbeginnen.

Maurice : Je leven herbeginnen? www.toneelfonds.be